

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci **žalobce: P. Č.**, proti **žalovanému: Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 648/16, Brno, o žalobě proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9. 1. 2015, č. j. 6 A 192/2013 - 70, a ze dne 27. 2. 2015, č. j. 6 A 192/2013 - 74,

takto:

I. Kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 1. 2015, č. j. 6 A 192/2013 - 70, **se odmítá**.

II. Kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 2. 2015, č. j. 6 A 192/2013 - 74, **se zamítá**.

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Podanou kasační stížností napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 9. 1. 2015, č. j. 6 A 192/2013 - 70, kterým byl vyzván k zaplacení soudního poplatku za žalobu ve výši 2 000 Kč. Dále stěžovatel napadl usnesení městského soudu ze dne 27. 2. 2015, č. j. 6 A 192/2013 - 74, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě pro nezaplacení soudního poplatku.

[2] V usnesení ze dne 27. 2. 2015 městský soud uvedl, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek za žalobu, proto byl vyzván usnesením ze dne 7. 11. 2013, č. j. 6 A 192/2013 - 18,

aby jej ve lhůtě 10 dnů uhradil. Na toto usnesení stěžovatel reagoval žádostí o osvobození od soudního poplatku. Vzhledem k tomu, že žádost o osvobození byla podána elektronicky, aniž by byla elektronicky podepsána a aniž by byla ve lhůtě 3 dnů potvrzena písemným podáním shodného obsahu či předložením jeho originálu, městský soud k žádosti nehleděl a řízení o žalobě zastavil usnesením ze dne 12. 3. 2014, č. j. 6 A 192/2013 - 37, které však bylo zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2014, č. j. 9 As 124/2014 - 13, a věc byla vrácena městskému soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud zaujal názor, že žádost o osvobození od soudního poplatku nepředstavuje úkon, kterým se disponuje řízením nebo jeho předmětem, proto je třeba k takové žádosti přihlížet, i pokud byla podána elektronicky, aniž by byla elektronicky podepsána či do tří dnů potvrzena podáním stejného obsahu či zasláním jeho originálu.

[3] Městský soud proto o žádosti o osvobození rozhodl znovu, a to v usnesení ze dne 8. 9. 2014, č. j. 6 A 192/2013 - 54, kterým ji zamítl. Kasační stížnost proti tomuto usnesení byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2014, č. j. 9 As 257/2014 - 13. Městský soud tak stěžovatele znovu vyzval ve lhůtě 10 dnů k zaplacení soudního poplatku za žalobu, a to usnesením ze dne 9. 1. 2015, č. j. 6 A 192/2013 - 70, které bylo stěžovateli doručeno dne 22. 1. 2015.

[4] Stěžovatel reagoval tím, že podal žádost o prodloužení lhůty k zaplacení poplatku o deset až třináct měsíců. Městský soud shledal, že taková žádost nemůže být vážně míněna a jediným jejím smyslem je protahovat řízení, poukázal přitom na to, že jde o stěžovatelův obvyklý postup v situaci, kdy jeho žádost o osvobození od soudního poplatku byla zamítnuta a zamítnutí žádosti bylo v řízení o kasační stížnosti potvrzeno Nejvyšším správním soudem. Stěžovatel soudní poplatek nehodlá zaplatit ve lhůtě stanovené soudem a z dosavadního rozhodování městského soudu, na které bylo v napadeném usnesení blíže poukázáno, musí být stěžovateli zřejmé, že vyhovět žádosti o prodloužení lhůty není možné.

[5] Městský soud tak uzavřel, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek za žalobu, řízení o žalobě proto zastavil.

II. Obsah kasační stížnosti

[6] V kasační stížnosti stěžovatel namítl, že od doručení rozsudku Nejvyššího správního soudu do zastavení řízení uplynuly sotva dva měsíce, což nepovažuje za přiměřený prostor pro zaplacení soudního poplatku. Soudcovská lhůta má být dle jeho názoru přiměřená. Pokud nebyl městský soud příslušný rozhodnout o podané žádosti o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku, měl ji postoupit příslušnému orgánu.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[7] Nejvyšší správní soud konstatuje, že nepřípustná je kasační stížnost směřující proti usnesení městského soudu ze dne 9. 1. 2015, č. j. 6 A 192/2013 - 70, kterým byl vyzván k zaplacení soudního poplatku za žalobu.

[8] Podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), kasační stížnost je nepřípustná mimo jiné i proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Rozhodnutím, jímž se upravuje vedení řízení, je dle judikatury Nejvyššího správního soudu i výzva k zaplacení soudního poplatku ve formě usnesení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2006, č. j. 5 As 15/2005 - 47, publ. pod č. 973/2006 Sb. NSS, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 2/2008 - 47, oba dostupné na www.nssoud.cz, stejně jako veškerá ostatní dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu). V posledně citovaném rozhodnutí bylo uvedeno, že výzva soudu k zaplacení soudního poplatku je pouze konstatováním zákonné povinnosti žalobců. Jejím účelem je naplnění poplatkové povinnosti žalobců tak, aby mohlo být v řízení pokračováno. Výzvu soudu k zaplacení soudního poplatku proto nelze vnímat jinak než jako rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.

[9] Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů kasační stížnost proti usnesení městského soudu ze dne 9. 1. 2015, č. j. 6 A 192/2013 - 70, odmítl dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 104 odst. 3 písm. b) a § 120 s. ř. s. z důvodu její nepřípustnosti.

[10] Kasační stížnost proti usnesení městského soudu ze dne 27. 2. 2015, č. j. 6 A 192/2013 - 74, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě pro nezaplacení soudního poplatku, však přípustná je. Nejvyšší správní soud v řízení o této kasační stížnosti netrval na zaplacení soudního poplatku za tuto kasační stížnost ani na povinném zastoupení advokátem, a to s ohledem na názor vyjádřený v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2007, č. j. 9 As 3/2007 - 77, a ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77. Tím, že se názor uvedený v těchto rozhodnutích vztáhne i na nynější případ, nemůže dojít k újmě na právech stěžovatele, a to i při vědomí toho, že v podmínkách přezkumu usnesení krajských soudů o zastavení řízení o žalobě pro nezaplacení soudního poplatku bylo iniciováno řízení dle § 17 s. ř. s.

[11] Stěžovatelovy námitky proti uvedenému usnesení městského soudu ze dne 27. 2. 2015 jsou nedůvodné. Stěžovateli byla poskytnuta přiměřená lhůta k zaplacení soudního poplatku za žalobu. Desetidenní lhůta stanovená ve výzvě městského soudu k zaplacení soudního poplatku obecně umožňuje učinit veškeré úkony, které jsou s platbou soudního poplatku spojeny. Lze však poznamenat, že nejzazším datem, kdy bylo možno soudní poplatek zaplatit, nebyl poslední den určené desetidenní lhůty k zaplacení (ten připadl na pondělí 2. 2. 2015), ale bylo jím datum 6. 3. 2015, kdy usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci (k tomu srov. § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

[12] Ode dne 22. 1. 2015, kdy došlo k doručení usnesení městského soudu ze dne 9. 1. 2015, č. j. 6 A 192/2013 - 70, které obsahovalo výzvu k zaplacení soudního poplatku, byla stěžovateli tak ve skutečnosti poskytnuta doba svou délkou přesahující jeden měsíc, v níž bylo možno úhradu soudního poplatku provést. O přiměřenosti této doby Nejvyšší správní soud ani v nejmenším nepochybuje.

[13] O nutnosti poplatek zaplatit stěžovatel přitom bezpečně věděl již před doručením usnesení městského soudu ze dne 9. 1. 2015, č. j. 6 A 192/2013 - 70, které obsahovalo výzvu k zaplacení soudního poplatku. Nejpozději při doručení rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2014, č. j. 9 As 257/2014 - 13, kterým bylo potvrzeno usnesení městského soudu o neosvobození stěžovatele od soudních poplatků, muselo být stěžovateli jasné, že poplatková povinnost jej stále tíží. I tato skutečnost přisvědčuje závěru, že stěžovateli byl poskytnut přiměřený čas k tomu, aby mohl zaplatit soudní poplatek.

[14] Nejvyšší správní soud nezákonnost napadeného usnesení o zastavení řízení o žalobě nespatřuje ani ve způsobu, jakým městský soud reagoval na stěžovatelovu žádost o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku o deset až třináct měsíců. Městský soud odkázal na to, že takové žádosti v minulosti mnohokrát zamítnul, přesto je stěžovatel opakovaně podává, čímž jen dochází k prodloužení řízení. Nejvyšší správní soud konstatuje, že s ohledem na uvedené stěžovatel nemohl důvodně předpokládat, že jeho žádosti o prodloužení lhůty bude vyhověno. K zaplacení soudního poplatku mu byla přitom poskytnuta dostatečně dlouhá doba (viz výše).

[15] Kasační stížnost proti usnesení městského soudu ze dne 27. 2. 2015, č. j. 6 A 192/2013 - 74, je z důvodů shora uvedených nedůvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Nejvyšší správní soud shrnuje, že kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 1. 2015, č. j. 6 A 192/2013 - 70, shledal nepřípustnou, proto ji odmítl. Kasační stížnost proti usnesení městského soudu ze dne 27. 2. 2015, č. j. 6 A 192/2013 - 74, byla sice přípustná, nicméně nebyla důvodná, proto ji zdejší soud zamítl dle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

[17] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází dílem z § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a dílem z § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[18] Co se týče odmítnuté kasační stížnosti, dle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení nárok na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, která byla odmítnuta. Dle § 60 odst. 1, věty první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti nárok na náhradu nákladů řízení ani v případě zamítnuté kasační stížnosti. Stěžovatel ohledně zamítnuté kasační stížnosti v soudním řízení úspěch neměl, žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení náklady, které by překračovaly jeho běžnou úřední činnost.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. dubna 2015

JUDr. Radan Malík

pokračování

předseda senátu